

ת"פ 9092/10/13 - מדינת ישראל נגד אושר חיון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 9092-10-13 מדינת ישראל נ' חיון(עציר)

לפני כבוד השופט בכירה יעל פרדלסקי
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים אושר חיון (עציר)

גזר דין

1. ביום 26.9.17 הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בכל המיוחס לו בכתב האישום בביצוע עבירות של פריצה לדירה בכוונה לגנוב, עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובעבירה של גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

2. מעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם עולה כי ביום 2013 בין השעות 22:00-10:00 התפרץ הנאשם לדירה בבתי-ים (להלן: "**הדירה**") השייכת לגב' מ"ה (להלן: "**המתלוננת**") בכך שטיפס על מרזב הבנין, שבר חלון פינת אוכל בדירה ונכנס לדירה על מנת לבצע גניבה או פשע. בהמשך לאותן נסיבות גנב הנאשם מהדירה שרשרת זהב.

3. תמצית השתלשלות האירועים בתיק:

ביום 28.1.14 התייצב הנאשם לדיון בתיק זה בפני כב' הש' הבכיר בארי, לאחר שלא התייצב לדיון שהיה קבוע לחודש 12/13 והדיון נדחה לבקשת הנאשם למינוי סניגור ציבורי. לאחר שמונה לנאשם סניגור ציבורי, הנאשם לא התייצב לדיונים רבים, הותלו הליכים בתיק וחודשו ובהמשך קבע כב' השופט הבכיר בארי את התיק להוכחות. ביום 19.11.15 הודה הנאשם בפני כב' השופט הבכיר בארי, בכל המיוחס לו בכתב האישום, הורשע, הופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן ובהמשך לתסקיר משלים והטיעונים לעונש נדחו מס' פעמים. ביום 9.1.16 הודיעו ב"כ הצדדים לכב' הש' הבכיר בארי כי הגיעו להסדר טיעון, לפיו תבוטל הכרעת הדין מיום 19.11.15, יוגש כתב אישום מתוקן, הנאשם יודה במיוחס לו בכתב אישום מתוקן יורשע בביצוע עבירות של הסגת גבול וגניבה והצדדים יעתרו במשותף להטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וכן פיצוי למתלוננת בסך 20,000 ₪. בהתאם להסדר הטיעון בוטלה הכרעת הדין מיום 19.11.15, הנאשם הורשע על פי הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן בביצוע עבירות של הסגת גבול וגניבה והטיעונים לעונש נדחו מס' פעמים, על מנת לאפשר לנאשם לגייס את הכספים לתשלום הפיצוי. בשנת 2017 בשל יציאת כב' הש' הבכיר בארי לגמלאות הועבר התיק לטיפול. בדיון ביום 12.6.17 הודיע הנאשם כי מינה את עו"ד איתמר צור לייצג אותו וביקש לשחרר את הסניגור הציבורי ואת הסנגוריה הציבורית מיצוגו ונעתרתי לבקשה. לבקשת עו"ד צור דחיתי את הטיעונים לעונש על מנת לאפשר לנאשם לגייס 20,000 ₪ לפיצוי המתלוננת. בדיון ביום 10.7.17 הודיע עו"ד צור כי אין לנאשם יכולת כספית לשלם את הפיצוי למתלוננת וביקש דחיה על מנת לבוא בדברים עם

המאשימה. ביום 26.9.17 ביטלתי לבקשת ב"כ הנאשם ובהסכמת המאשימה את הכרעת הדין מיום 9.1.16 והנאשם הורשע על פי הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המקורי, בביצוע עבירות של פריצה לדירה וגניבה. לבקשת ב"כ הנאשם דחיתי את הטענות לעונש והפניתי את הנאשם לשירות מבחן, על מנת לבחון אפשרות שילוב הנאשם בהליך טיפולי. במהלך שנת 2018 לבקשת ב"כ הנאשם דחיתי מס' פעמים את הטענות לעונש והפניתי את הנאשם לתסקירים משלימים. בנוסף הפניתי את הנאשם לבדיקת התאמה לבית משפט קהילתי, אולם הנאשם בחר שלא התייצב לבדיקת התאמה בבית משפט קהילתי. ביום 13.12.18 עתר ב"כ הנאשם לדחות את הטענות לעונש על מנת לאפשר לנאשם, אשר נעצר עד החלטה אחרת בתיק אחר, לשקול לצרף את התיק, לתיק בגינו נעצר עד החלטה אחרת. הנאשם הצטרף לבקשה תוך שטען שאין נגדו ראיות בתיק האחר. דחיתי את הבקשה, שמעתי טענות לעונש והתיק נקבע להיום למתן גזר דין.

4. מתסקירי שירות מבחן אשר מטעמי צנעת הפרט לא אפרטם עולה כי הנאשם אשר למד 8 שנות לימוד, אינו עובד וחי מקצבת מל"ל. אביו נפטר לפני מספר שנים, הנאשם מגיל צעיר החל לנהל קשרים שולים ולהשתמש בסמים ובאלכוהול ושוחרר מצה"ל בשל אי התאמה. הנאשם לקח בפני שירות מבחן אחריות על מעשיו, ביטא חרטה וטען כי הרקע למעשה הוא פטירת אביו והעדר יכולת כלכלית לדאוג לצרכיו הבסיסיים. הנאשם אשר משתמש בסמים הביע רצון להשתלב בהליך טיפולי ובגמילה מסמים. הנאשם הופנה על ידי שירות מבחן, לטיפול ואבחון במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות בחולון, אולם סירב להצעתם לעבור טיפול גמילה ב"אשפוזית" וביקש להתנקות מסמים באופן עצמאי. עוד עולה מתסקירי שירות מבחן, כי הנאשם לא שיתף פעולה עם היחידה להתמכרויות בעירית חולון ועם שירות מבחן, שירות התרשם כי לנאשם אין מודעות מספקת לקשיו ולהשלכות דפוסי התמכרות לסמים ולא ראה מקום להמשך התערבות שירות המבחן.

5. תמצית טעוני ב"כ הצדדים לעונש:

א. בא כח המאשימה הגיש גיליון הרשעות קודמות של הנאשם, לוח צילומים של הנזק שנגרם לדירה, הפנה לפסיקה וטען כי הנאשם ביצע עבירות חמורות. הערכים המוגנים שנפגעו עניינם הגנה על זכות הקניין, הרכוש הפרטי וכן הזכות לביטחון אישי ופרטיות. עוד טען, כי הנאשם במעשיו גרם נזק וכן הנזק הפוטנציאלי ממעשי הנאשם חמור שבעתיים, שכן קיימת סכנת התלקחות אלימה שעלולה להיווצר במפגש שבין פורץ לדירה לדיירי הדירה. בנוסף טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם פגע בערכים המוגנים במידה משמעותית. לנאשם 6 הרשעות קודמות ועל אף גילו הצעיר יחסית הנאשם לא מעונין לבצע שינוי באורחות חייו כפי שעולה מתסקירי שירות מבחן. כן טען כי אין מקום להתחשב בחלופי הזמן שכן הנאשם לא התייצב לדיונים רבים, והתיק הותלה פעמים ועתר להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף האמצעי של המתחם. בנוסף עתר להטיל על הנאשם מאסרים על תנאי ארוכים ומשמעותיים, פיצוי וקנס הולם שיתן ביטוי להוצאות שנאלצה המדינה להוציא בהבאת הנאשם לדין, בשל אי התייצבותו לדיונים רבים.

ב. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות חייו הקשות של הנאשם אשר ניסה לפרנס עצמו, תוך תלות בסמים מסוכנים ורצון להיגמל מסמים. עוד טען כי יש להתחשב בכך שהעבירה בוצעה בשנת 2013 הנאשם ריצה מאסר אחרון בשנת 2013 ומאז לא ריצה מאסר, כשלאוור תקופות ארוכות ומשמעותיות לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים, עד שחלה נסיגה במצבו. בנוסף טען כי יש להתחשב בנאשם אשר לא גנב

רכוש רב ולפיכך מדובר ברף התחתון של עבירות הרכוש. ב"כ הנאשם עתר להתחשב בנאשם אשר הודה ולקח אחריות לפני שנים רבות, ובכך שהנאשם לא יכל לעמוד בתשלום הפיצוי הגבוה מאד והמופרך ביחס לנזק שנגרם ושהוסכם במסגרת הסדר הטיעון. כן טען כי לאור הסדר הטיעון הרף העליון של המתחם אינו יכול לעלות על 8 חודשי מאסר. עוד טען כי לו בית משפט היה מאפשר לנאשם לדחות את הדיון ולאפשר לו לצרף את התיק, לתיק החדש, הנאשם היה מקבל עונש זניח על תיק זה ועתר להימנע מהטלת מאסר משמעותי ולהטיל על הנאשם קנס ופיצוי נמוך.

6. הנאשם הביע חרטה בפני בית משפט על מעשיו, והביע תרעומת על כך שהתיק לא צורף בשנת 2013 לתיק אחר בו הוטלו עליו 14 חודשי מאסר הכוללים 9 חודשי מאסר על תנאי חב הפעלה שהופעלו בגין 2 עבירות של התפרצות לרכב ועתר שלא להטיל עליו עונש מאסר בפועל ולחילופין עתר להטיל עליו עונש שיפחת מהעונש אליו עתרו הצדדים בהסדר הטיעון וקנס.

7. מתחם העונש ההולם:

א. הנאשם הורשע בביצוע עבירות של פריצה לדירת מגורים בכוונה לבצע גניבה, ובביצוע עבירה של גניבה. הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע עבירות אלה עניינו, שמירה על רכוש הציבור ועל בטחונו הפיזי והנפשי של הציבור. בפסיקה נקבע, כי יש להחמיר בענישתם של המורשעים בעבירות רכוש, ובפרט בעבירות שענינן התפרצות לדירה וגניבה. יפים לעניין זה דברי כבוד השופט שהם ברע"פ 398/14 טל ערג' נ' מדינת ישראל (16.3.14):

"...עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת בטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותן של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים..."

כן ראה דברי כבוד השופט רובינשטיין ברע"פ 1708/08 מרדכי לוי נ' מדינת ישראל, (21.2.08):

"...בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירות התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרוריה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשובם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש יירד לטמיון, שכן העברין לא יילכד..."

ב. מידת הפגיעה בערכים המוגנים:

אני סבורה כי לאור נסיבות ביצוע העבירות, מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הינה בינונית.

ג. מדיניות הענישה הנוהגת:

בחינת מדיניות הענישה מעלה, כי בנסיבות דומות הוטלו עונשי מאסר בפועל על המורשעים בעבירות בגין הורשע הנאשם:

ברע"פ 8637/14 וואלדעבאסי נ' מדינת ישראל (13.01.15) הורשע המבקש בבית משפט שלום ב-2 אירועים של התפרצויות לדירות וגניבות. בית משפט השלום קבע, כימתחם העונשההולםלכלאחדמהאירועים

נעבין 10 חודשי מאסר לבין 24 חודשימאסר והשית על המבקש, עונשכוללשל 16 חודשימאסרלרצויבפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי בשל גילו הצעיר והעדר עבר פלילי הפחית את עונש המאסר ל-12 חודשי מאסר. בקשת רשות הערעור נדחתה על ידי בית המשפט העליון.

ברע"פ 8049/13 **איתמר חדד נ' מדינת ישראל** (03.02.14) המבקש יחדעםשנייםנוספים, הורשע בקשירת קשרלהתפרץלבתי מגורים. בחלקמן המקריםניסיונםכשלנוכחהעובדהשהופעלהאזעקה, ובחלקמן המקריםניסיונםצלחההגנבוביןהיתרכסףמזומן, מחשביםניידים, שעונים ועוד. ביתמשפט השלום קבע, כי מתחםהעונש נעבין 12 ל- 36 חודשימאסרבגיןכלאחרמהאירועים וגזר על המבקש עונש כולל של 40 חודשי מאסר כולל הפעלת תנאי. הערעור נדחה בבית המשפט המחוזי ונדחתה בקשת ערעור בבית המשפט העליון.

ברע"פ 1276/13 **שושן נ' מדינת ישראל** (20.2.13) המבקשים הורשעו בשורת מעשי פריצה וגניבה מבתי מגורים, בית משפט השלום קבע, כי מתחם העונש לכל אירוע נע בין 10 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר בפועל. מתחם זה אושר בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון.

ברע"פ 4352/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.9.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של מערער אשר הורשע בביצוע עבירת התפרצות לדירת מגורים. הנאשם התפרץ לדירת המתלונן, בכך שנטל את מפתח הדירה מארון החשמל ונכנס פנימה. המתלונן ראה את המערער בדירתו, וזה ברח מן הדירה. למערער עבר פלילי מכביד והוא נידון ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 659/13 **אביכזר נגד מדינת ישראל** (28.1.13) נדחתה בקשת רשות של נאשם שהורשע בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים ובעבירות נלוות, ונדון ל-14 חודשי מאסר בפועל. ברע"פ 8999/17 **מורד אבו אלהוא נ' מדינת ישראל** (21.22.17) נדחתה בקשת ערעור של המבקש אשר הורשע בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה, בכך שטיפס למרפסת דירה, הרים את תריס דלת המרפסת תוך החדרת חפץ חד למשקוף דלת המרפסת ונכנס לדירה. המבקש גנב כסף בשווי של 200 אירו ותכשיטים שונים בשווי של כ-20,000 ₪. בית משפט השלום השית עליו 24 חודשי מאסר בפועל והפעיל במצטבר מאסר על תנאי של 7 חודשים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ברע"פ 916/17 **בוסקילה נ' מדינת ישראל** (18.4.17). המבקש בעל עבר פלילי מכביד הורשע על ידי בית משפט ביצוע עבירה של התפרצות למקום מגורים וגניבה. המבקש התפרץ אל דירת מגורים לאחר ששבר את חלון הזכוכית במטבח, נכנס לדירה, פתח את מגירת הארונות, וגנב מתוך הדירה תכשיטים. בית משפט השלום השית על המבקש 18 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר על תנאי של 10 חודשים במצטבר. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 30105-07-12 **אפנסייב נ' מדינת ישראל** (23.10.12), נדחה ערעורו של נאשם, בעל עבר פלילי מועט, אשר הורשע בבית משפט השלום, בשני תיקים, בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לגנוב, היזק בזדון, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והפרת הוראה חוקית, ונדון לעונש של 11 חודשי מאסר בפועל.

ד. לטעמי, מתחם העונש ההולם בהתחשב בפגיעה בערכים המוגנים, בנסיבות ביצוע העבירות, ובראי הפסיקה, נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ל-20 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

8. בבואי לגזור את דינו של הנאשם, עמדו לנגד עיניי, בנוסף למתחם העונש ההולם, טיעוני ב"כ הצדדים, דברי הנאשם וחלופי הזמן, תוך שלנגד עיני שהמאשימה הגישה את כתב האישום עוד בשנת 2013,

והתמשכות ההליכים נובעת מאי התייצבות הנאשם לדיונים רבים ומהערת בית משפט לבקשות הנאשם ובאי כוחו לדחיות בדיונים. עוד עמדו לנגד עיני גיליון הרשעות קודמות של הנאשם ממנו עולה כי לנאשם הרשעות קודמות בגין ביצוע עבירות רכוש, אלימות, עבירות כנגד עובדי ציבור לרבות שוטרים, עבירות של מעשה מגונה בקטין, החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית ושיבוש מהלכי משפט כשהרשעה האחרונה של הנאשם משנת 2015 בת.פ. 15344-12-11, בגין ביצוע עבירות של שיבוש מהלכי משפט ועבירות של גניבה מרכב, פריצה לרכב וחבלה במזיד שבוצעו בשנת 2011. מגיליון הרשעות קודמות של הנאשם עולה כי לנאשם היתה הזדמנות לצרף את התיק לת.פ. 15344-12-11, אולם הנאשם בחר שלא לעשות כן ונדון ל-4 חודשי מאסר ולפיכך אין מקום לתת משקל רב לחלוף הזמן. בנוסף עמדו לנגד עיני הודאות הנאשם בפני כב' הש' הבכיר בארי ובפני, קבלת האחריות, תסקירי שירות המבחן ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

9. לפיכך, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כשלנגד עיני תיקון 113 לחוק העונשין, לרבות מצבו הכלכלי של הנאשם וכשלא מצאתי כי יש לחרוג ממתחם העונש לקולא משיקולי שיקום, או לחומרא החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 11 חודשי מאסר בפועל.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור על כל עבירתרכוש.
- ג. הנאשם יפקיד בקופת בית המשפט השלום בתל אביב פיצוי למתלוננת בסך 2,500 ₪, ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.3.19 אי הפקדת הפיצוי במועדים שנקבעו יעמיד את היתרה לפירעון מיד.
- המאשימה תעביר את פרטי המתלוננת למזכירות ביהמ"ש השלום בת"א בתוך 14 יום מהיום.
- ד. הנאשם יחתום על התחייבות על סך של 1,000 ₪ בעודו שוהה היום בכותלי בית משפט השלום בתל אביב, להימנע במשך שנתיים מלעבור על העבירות בהן הורשע, לא תחתם ההתחייבות, יאסר ליומיים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

מזכירת תשלח עותק של גזר הדין לשב"ס ולשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום י' טבת תשע"ט, 18/12/2018 במעמד הנוכחים.